

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
БРЧКО ДИСТРИКТ БИХ
ТУЖИЛАШТВО/ТУЖИТЕЉСТВО
БРЧКО ДИСТРИКТА БИХ**

Број: Т18 0 КТРЗ 0003085 09

Брчко; 28.јун 2013.године

На основу члана 275. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта БиХ, а у складу са доказима изведеним на главном претресу мијењам чињенични опис Оптужнице Тужилаштва Брчко дистрикта БиХ број Т 18 0 КТРЗ 0003085 09 (стари број КТ-РЗ-24/09), тако да иста сада гласи:

Што су:

Као припадници 108 моторизоване бригаде Брчко, Армије БиХ и то Гушо Нусрет као помоћник командира за морал у Чети војне полиције, а Суљагић Мирсад као референт безбједности, кршећи правила међународног права, за вријеме оружаног сукоба у БиХ између 108 моторизоване бригаде Брчко, Армије БиХ и Војске Републике Српске, на подручју предратне општине Брчко, поступајући супротно одредбама чланова 3. 4. 13. 14. и 17. Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима од 12.августа 1949.године, те одредбама члана 45. и 75. Допунског протокола И уз Женевске конвенције о заштити жртава међународних оружаних сукоба, када је дана 03.августа 1994.године приликом извођења офанзивне војне акције припадника 108 моторизоване бригаде Брчко Армије БиХ на положаје Војске Републике Српске у реону Горње Брке, заробљен припадник ИИИ батаљона И Посавске бригаде Војске Републике Српске Р. Б., син Ч, рођен 1947.године, који је након заробљавања одмах стављен под контролу припадника Армије БиХ, на начин да су му руке везане жицом, а очи повезане платненом крпом, те је након извођења из зоне борбених дејстава у пратњи припадника Војне полиције пребачен у сједиште Чете војне полиције 108 моторизоване бригаде Брчко у мјесту Маоча, које се налазило у кући у којој је раније била смјештена кафана «Бољи живот», након чега је подвргнут испитивању од стране припадника војне полиције, у којем испитивању је учествовао и Суљагић Мирсад, псујући му четничку мајку, с циљем да од истог добију информацију и потврду чињеница у вези са војним положајима Војске Републике Српске, о убиствима муслимана у Брчком и др., а затим је одведен у једну викендицу у непосредној близини сједишта Војне полиције, која је била у изградњи и која се састојала од једне просторије са бетонским подом, на којој су отвори били затворени даскама, без било каквог лежаја, без воде и других санитарних услова за одржавање хигијене, гдје је закључан и стављен под контролу стражара војне полиције, испред које викендице је у наредном периоду више пута извођен и подвргаван испитивању, затим понижавајућим поступцима и злостављању од стране припадника војне полиције, а нарочито од стране Гушо Нусрета и Суљагић Мирсада који су у више наврата оштећеног Р. тукли полицијским палицама по глави, по длановима руку, леђима, бубрезима, а Суљагић Мирсад и по табанима, па је између осталог једном приликом

Суљагић Р. присилио да скине панталоне и гаће, након чега га је ударио ногом у лице, чиме су Р. Б. нанијели тешке физичке и психичке патње, а у поменутој викендици Р. Б. је боравио око два мјесеца, након чега је пребачен у посебну просторију притвора у склопу сједишта Чете војне полиције у Маочи, гдје је остао као ратни заробљеник до почетка мјесеца децембра 1994. године, када је пребачен у Окружни војни затвор у Тузли,

дакле, кршећи правила Међународног права за вријеме оружаног сукоба нечовјечно поступали, намјерно наносили снажни тјелесни и душевни бол и патње (мучење) према ратном заробљенику,

чиме су починили кривично дјело –Ратни злочин против ратних заробљеника- из члана 144. преузетог Кривичног закона СФРЈ.

ТУЖИЛАЦ

.